

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13

Vydána dne 4. července 1979

Cena

OBSAH:

88. Zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

68

ZÁKON

ze dne 20. června 1979

o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Zákon upravuje podmínky provozování silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství, jakož i práva a povinnosti organizací a občanů a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

§ 2

[1] Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přemísťování osob (osobní doprava) a věcí (nákladní doprava) silničními vozidly (silničními dopravními prostředky), jakož i přemísťování silničních vozidel samých po pozemních komunikacích, dopravních plochách a volném terénu.

[2] Silniční přeprava je vlastní přemístění osob a věcí silničními vozidly po pozemních komunikacích, dopravních plochách a volném terénu.

[3] Provozovatelem motorového nebo připojitelného silničního vozidla je organizace nebo osoba,

kteřá je zapsána v technickém průkazu vozidla jako jeho držitel.

[4] Vnitrostátní zasilatelství je obstarávání vnitrostátní dopravy věcí a výkonů spojených s dopravou vlastním jménem a na cizí účet pro československou organizaci nebo občana, anebo pro zahraniční právní subjekt, pokud mají sídlo (trvalý pobyt) na území Československé socialistické republiky.

§ 3

[1] Organizace provozující silniční dopravu nebo vnitrostátní zasilatelství jsou povinny vytvářet takové organizační, provozní a technické podmínky, aby jimi vykonávané činnosti mohly plnit svou funkci při plánovitém, hospodárném a efektivním uspokojování přepravních potřeb národního hospodářství a obyvatelstva, zejména z hlediska bezpečné, plynulé, včasné a kulturní dopravy osob a věcí, v souladu s ochranou životního prostředí, rozvojem životní úrovně a s potřebami obrany a ochrany státu.

[2] Ostatní organizace a osoby zúčastněné v silniční dopravě jsou povinny kázně, pozorností a opatrností přiměřenou povaze jejího provozu

přispívat k její bezpečnosti, plynulosti a hospodárnosti a zdržet se všeho, co by jí mohlo ohrozit.

§ 4

Orgány státní správy dbají v souladu s potřebami československého národního hospodářství o optimální rozvoj a plánovitě, hospodárně a efektivně provozování silniční dopravy a vnitrostátního zasílatelství.

ČÁST PRVNÍ SILNIČNÍ DOPRAVA

HLAVA PRVNÍ VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 5

Označování silničních vozidel

(1) Silniční vozidla určená pro nákladní dopravu a silniční vozidla určená pro hromadnou osobní dopravu, jakož i silniční vozidla určená pro nehmadnou osobní dopravu, pro něž to stanoví tento zákon [§ 16 odst. 1 písm. d) a § 23 odst. 1], musí být označena názvem (jménem) nebo všeobecně známou zkratkou nebo znakem, jakož i sídlem (trvalým pobytem) provozovatele dopravy.

(2) Ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy České socialistické republiky¹⁾ nebo ústřední orgán státní správy ve věcech dopravy Slovenské socialistické republiky²⁾ (dále jen „ústřední orgán republiky“) může v odůvodněných případech na návrh příslušného ústředního orgánu povolit výjimku z označení vozidel; na návrh příslušného ústředního orgánu může také povolit výjimku z označení sídla orgánu nebo organizace, které působí na celém území České socialistické republiky, Slovenské socialistické republiky nebo Československé socialistické republiky.

(3) Prováděcí předpis stanoví podrobnosti o označování silničních vozidel; může též stanovit povinnost označování jiných silničních vozidel určených pro nehmadnou osobní dopravu, než jsou uvedena v odstavci 1.

§ 6

Záznam o provozu silničního motorového vozidla

(1) Organizace, které provozují silniční dopravu motorovými vozidly, a občané, kteří na zá-

kladě povolení provozují silniční dopravu motorovými vozidly pro cizí potřeby, jsou povinni vést o provozu vozidla záznam, jehož vzor stanoví Federální statistický úřad v součinnosti s federálním ministerstvem dopravy podle zvláštních předpisů.³⁾

(2) Řidič je povinen na vyzvání oprávněných orgánů⁴⁾ se vykázat záznamem při provozu vozidla.

(3) Organizace a občané uvedení v odstavci 1 a ostatní organizace a osoby zúčastněné v silniční dopravě jsou odpovědní za správnost a úplnost údajů, které zapsali nebo potvrdili v záznamu o provozu vozidla.

(4) Podrobnější úpravu vedení záznamu o provozu vozidla stanoví prováděcí předpis.

§ 7

Bezpečnost a plynulost provozu v místě nakládky a vykládky

Organizace, která má ve správě, vlastnictví nebo užívání místo a zařízení pro nakládku a vykládku, je povinna v tomto místě a zařízení vytvořit podmínky pro bezpečnost a plynulost provozu a hospodárné využívání silničních dopravních prostředků; zejména je povinna udržovat toto místo a zařízení ve stavu, který umožňuje bezpečnou, plynulou a rychlou nakládku a vykládku, zajistit řádné osvětlení, dostatečné zpevnění všech ploch používaných k jízdě vozidel, včetně příjezdných cest, a jejich udržování v bezpečně sjízděném stavu.

§ 8

Doprava osob silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu

(1) V ložném prostoru motorového vozidla určeného pro nákladní dopravu se smí bez povolení přepravovat nejvýše šest osob starších 15 let

- a) na pracoviště a zpět, je-li to nezbytně nutné k plnění hospodářsky důležitých úkolů, nebo
- b) jde-li o osoby určené k naložení nebo vyložení nákladu;

přítom musí být zajištěna bezpečnost přepravovaných osob.

(2) Doprava více než šesti osob v ložném prostoru motorového vozidla určeného pro nákladní dopravu je povolena jen na povolení příslušného orgánu státní správy (§ 29 odst. 1, 2), které může být uděleno, jen jsou-li splněny tyto podmínky:

¹⁾ Zákon České národní rady č. 58/1971 Sb., o určení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy.

²⁾ Zákon Slovenské národní rady č. 33/1971 Sb., o stanovení ústředního orgánu státní správy ve věcech dopravy v působnosti Slovenské socialistické republiky.

³⁾ § 47 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí č. 78/1977 Sb., o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací.

⁴⁾ Například § 41 odst. 1 písm. a) až c) vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu.

- a) doprava je nezbytně nutná k plnění hospodářsky důležitých úkolů,
- b) nelze užít vozidla určeného k dopravě osob,
- c) je zajištěna bezpečnost přepravovaných osob a
- d) byla přezkoušena technická způsobilost vozidla podle zvláštních předpisů⁵⁾ a od přezkoušení neuplynula doba delší, než stanoví prováděcí předpis.

(3) V ložném prostoru nákladního přívěsu zemědělského a lesnického traktoru je dovoleno přepravovat osoby jen na pracoviště a zpět, jestliže je to nezbytně nutné k plnění hospodářských úkolů a je-li zajištěna bezpečnost přepravovaných osob.

(4) Pro dopravu osob při živelní pohromě neplatí ustanovení odstavců 1 až 3; pro dopravu osob k účelům civilní obrany a při plnění úkolů Svazu pro spolupráci s armádou neplatí ustanovení odstavce 1 a odstavce 2 písm. a) a b).

(5) Podrobnější podmínky dopravy osob v ložném prostoru silničních vozidel určených pro nákladní dopravu stanoví prováděcí předpis.

§ 9

Doprava nebezpečných věcí

(1) Věci, pro jejichž vlastností může být v silniční dopravě ohrožena bezpečnost osob a věcí, a věci vzbuzující odpor (dále jen „nebezpečné věci“) je dovoleno podávat k přepravě a přepravovat jen při dodržení zvláštních podmínek stanovených prováděcím předpisem a zvláštními předpisy,⁶⁾ zejména pro druh a konstrukci vozidel, jejich příslušenství, výstroj a výbavu, pro jejich zkoušení a označení, pro balení a označení nebezpečných věcí, pro způsob provádění ložných operací, uložení a upevnění nebezpečných věcí ve vozidle, pro osádku vozidla a doprovázející osoby, pro způsob jízdy, zastavování, parkování a ostrahu vozidel.

(2) V osobní dopravě pro cizí potřeby je dovoleno vzít jako zavazadlo do vozidla jen ty nebezpečné věci a v tom rozsahu, v němž to stanoví přepravní řád (§ 14). Přepravní řád stanoví též způsob zajištění věcí, způsob jejich umístění ve vozidle a další podmínky přepravy.

(3) Nebezpečné věci stanovené prováděcím předpisem lze přepravovat jen na povolení, které

udělí příslušný orgán státní správy [§ 29 odst. 1 písm. b), § 39 odst. 1], pokud žadatel osvědčí, že

- a) jsou splněny podmínky stanovené pro jejich přepravu podle odstavce 1 nebo vyplývající z vlastností nebezpečné věci,
- b) jsou učiněna opatření proti uvolňování nebo unikání nebezpečných věcí během přepravy.

§ 10

Doprava živých zvířat silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu

(1) Dopravu živých zvířat silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu lze uskutečnit jen vozidly, jejichž konstrukce a provedení zajišťují bezpečnost řidiče, obsluhy a ostatních účastníků silničního provozu i bezpečnost přepravovaných zvířat a zabraňují znečištění pozemní komunikace a obtěžování jejich uživatelů.

(2) Prováděcí předpis stanoví pro dopravu živých zvířat silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu podrobnější podmínky.

§ 11

Mimořádné úkoly

(1) Vyžaduje-li to zdolání mimořádných nálehavých přepravních potřeb, může okresní národní výbor, a přesahuje-li rozsah těchto potřeb obvod působnosti okresního národního výboru, krajský národní výbor uložit provozovatelům motorových nebo přípojných silničních vozidel na dobu nezbytně nutnou a v nezbytně nutném rozsahu povinnost, aby

- a) provedli za úhradu určité přepravní výkony, a to i mimo obvod působnosti okresního, popřípadě krajského národního výboru,
- b) omezili provoz svých vozidel.

(2) Tarifní úhrady a případné náhrady škod vzniklých provozovatelům silničních vozidel ze splnění uložených povinností je povinen zaplatit ten, v jehož prospěch byla povinnost uložena, pokud ekonomické vyrovnání neprovedl podle zvláštních předpisů⁷⁾ národní výbor, který povinnost uložil.

(3) Odvolání podané proti rozhodnutí o uložení povinností podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

⁵⁾ § 79 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích.

⁶⁾ Např. § 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 59/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením.

§ 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky č. 65/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením.

§ 8 vyhlášky Ústředního báňského úřadu, ministerstva chemického průmyslu a ministerstva všeobecného strojírenství č. 62/1965 Sb., o výbušninách.

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 6/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky č. 23/1977 Sb., o ochraně jakosti povrchových a podzemních vod.

⁷⁾ Např. § 20 a 21 zákona České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, § 20 a 21 zákona Slovenské národní rady č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

HLAVA DRUHÁ SILNIČNÍ DOPRAVA PRO CIZÍ POTŘEBY

Oddíl 1

Všeobecná ustanovení

§ 12

Vymezení pojmů

(1) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a organizací nebo osobou, jejichž přepravní potřeba se uspokojuje, právní vztah založený smlouvou, jejímž předmětem je přeprava osob nebo věcí. Silniční dopravou pro cizí potřeby je též doprava uskutečňovaná při poskytování ubytovacích, rekreačních a jiných služeb.

(2) Silniční doprava pro cizí potřeby provozovaná k uspokojování obecných přepravních potřeb a přístupná pro každého podle předem vyhlášených podmínek je veřejnou dopravou; jiná silniční doprava pro cizí potřeby je dopravou neveřejnou.

§ 13

Přepravní listina

(1) V nákladní silniční dopravě pro cizí potřeby doprovází zásilku přepravní listina, která je dokladem o přepravě zásilky; odesílatel je povinen odevzdat přepravní listinu provozovateli silniční dopravy nejpozději při podání zásilky k přepravě.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí v silniční dopravě provozované občanem podle § 25 odst. 5 písm. b).

(3) Provozovatelé silniční dopravy a jiné organizace a osoby zúčastněné na přepravě jsou odpovědní za správnost a úplnost údajů, které zapsali nebo ověřili v přepravní listině.

§ 14

Přepravní řád

(1) Podrobnější úpravu podmínek stanovených tímto zákonem, za kterých se provádí přeprava osob a jejich zavazadel a přeprava věcí v silniční dopravě pro cizí potřeby, stanoví přepravní řád.

(2) Přepravní řád podrobněji upraví

- a) práva a povinnosti organizací a osob zúčastněných na přepravě,
- b) ve kterých případech jsou cestující, odesílatel nebo příjemce povinni zaplatit provozovateli dopravy za porušení ustanovení přepravního řádu nebo tarifu, poškození nebo znečištění vozidla nebo jiného zařízení provozovatele dopravy nebo způsobení poruchy v dopravě peněžitou částku, jejíž výši stanoví přepravní řád až do 500 Kčs; zaplacením této částky není dotčeno právo provozovatele dopravy na náhradu způsobené škody,
- c) podmínky, za kterých lze odepřít osobám přístup do vozidla nebo je vyloučit z přepravy,
- d) která zavazadla a zásilky jsou vyloučeny z přepravy,
- e) ve kterých případech lze osoby, jejich zavazadla a zásilky přepravovat jen za zvláštních podmínek, jakož i zvláštní podmínky pro tuto přepravu,
- f) závazný obsah přepravní listiny (§ 13), kdo je povinen zapsat nebo ověřit jednotlivé údaje v přepravní listině a za jakých podmínek lze od vyhotovení přepravní listiny upustit.

(3) Přepravní řád může stanovit, od kterých jeho ustanovení a za jakých podmínek jsou přípustné odchýlné místní úpravy a za jakých podmínek je možno upustit od uplatnění práva na zaplacení částky podle odstavce 2 písm. b).

§ 15

Tarify a náhrady

(1) Sazby za výkony v silniční dopravě pro cizí potřeby a podmínky pro jejich použití jsou uvedeny v tarifech a jiných cenových opatřeních. Prováděcí předpis nebo zvláštní předpis⁸⁾ mohou stanovit, že za výkony v silniční dopravě pro cizí potřeby se poskytuje náhrada nákladů, a určit podmínky a výši nebo způsob výpočtu této náhrady.

(2) Pro tvorbu, schvalování a vyhlášení tarifů platí zvláštní předpisy.⁹⁾ Tarify, které jsou jednotné pro celé území Československé socialistické republiky, vyhláší po jejich schválení federální ministerstvo dopravy.

⁸⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České socialistické republiky, ministerstva financí Slovenské socialistické republiky a předsedy Státní banky Československé č. 180/1976 Sb., o finanční a úvěrové pomoci družstevní a individuální bytové výstavbě.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách.

⁹⁾ Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 22/1971 Sb., kterým se stanoví seznam surovin, výrobků, výkonů a služeb, jejichž ceny určuje Federální cenový úřad, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 56/1972 Sb. a nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 46/1977 Sb.

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 136/1973 Sb., o státním řízení v oblasti cen, ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 72/1978 Sb.
Vyhláška Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. 137/1973 Sb., o cenách, ve znění vyhlášky Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu č. 73/1978 Sb.

[3] Obecně závazným právním předpisem mohou být stanoveny pevné částky náhrad škod za malé poruchy v provozu, znečištění nebo poškození vozidla nebo zařízení určeného k provozu, popřípadě zvláštní způsob výpočtu určitých náhrad.

Oddíl 2

Veřejná silniční doprava

§ 16

Povinnosti provozovatelů veřejné silniční dopravy

[1] Provozovatel veřejné silniční dopravy je povinen

- a) oznámit zahájení provozování dopravy nebo sdělit důvody, proč nebylo provozování dopravy ke stanovenému dni zahájeno nebo nebylo zahájeno ve stanoveném rozsahu, okresnímu národnímu výboru, a udělil-li povolení k provozování veřejné silniční dopravy krajský národní výbor nebo jde-li o provozovatele oprávněného k provozování veřejné silniční dopravy přímo na základě tohoto zákona, též krajskému národnímu výboru;
- b) provozovat dopravu ve stanoveném, popřípadě povoleném rozsahu a za stanovených podmínek po celou dobu trvání oprávnění; k zastavení provozu (přechodnému nebo trvalému) nebo k jeho omezení je povinen si vyžádat souhlas orgánu státní správy, který udělil povolení k provozování dopravy, a jde-li o provozovatele oprávněného k provozování veřejné silniční dopravy přímo na základě tohoto zákona, souhlas krajského národního výboru;
- c) provozovat dopravu vlastním jménem;
- d) označit silniční vozidla užívaná v provozu podle § 5;
- e) vytvořit a udržovat technickou základnu odpovídající co do rozsahu a vybavenosti potřebám dopravního provozu.

[2] Provozovatel veřejné pravidelné osobní silniční dopravy je dále povinen

- a) udržovat autobusová nádraží, která jsou v jeho správě,
- b) vybavit zastávky na provozovaných linkách, popřípadě čekárny a přístřešky na těchto zastávkách označením zastávky a jízdními řády a toto vybavení udržovat,
- c) udržovat čekárny zřízené v jeho objektech,
- d) opatřit vozidla označením příslušné linky, z něhož je patrna výchozí a konečná zastávka,
- e) sestavit a včas vyhlásit pro linky jím provozované jízdní řády a jejich změny a podle těchto jízdních řádů dopravu provozovat.

[3] Provozovatel veřejné silniční dopravy je povinen provádět dopravu příslušníků ozbrojených sil a ozbrojených sborů a jejich zásilek podle zvláštních podmínek dohodnutých mezi ústředními

orgány republik a mezi ústředními orgány, jichž se tato doprava týká.

§ 17

Oprávnění pracovníků provozovatelů veřejné autobusové dopravy

[1] Ve veřejné autobusové dopravě jsou pracovníci dopravní služby ve stejnokroji a pracovníci pověřeni kontrolou dopravní služby a opatření kontrolním odznakem nebo kontrolním průkazem při výkonu svých úkolů oprávnění

- a) dávat cestujícím pokyny v zájmu bezpečnosti a plynulosti dopravy,
- b) vyloučit z přepravy osobu, která narušuje nebo ohrožuje bezpečnost a plynulost dopravy, bezpečnost života nebo zdraví osob, majetek nebo se neoprávněně zdržuje v autobusu, popřípadě jí uložit zaplacení částky stanovené podle § 14 odst. 2 písm. b),
- c) požadovat, aby osoba uvedená v ustanovení písmena b) prokázala svou totožnost, a odmítne-li nebo nemůže-li totožnost prokázat, vyzvat ji, aby je následovala k nejbližšímu útvaru nebo příslušníku Veřejné bezpečnosti.

[2] Za podmínek stanovených v odstavci 1 mají stejné oprávnění, pokud jde o udržování pořádku v provozních zařízeních a prostorách provozovatele dopravy sloužících veřejnosti, jeho pracovníci odpovědní za dohled v těchto zařízeních.

Jízdní řády

§ 18

[1] Jízdní řády vycházejí z hospodářských a kulturních potřeb společnosti i jednotlivých územních oblastí; obsahují veškeré údaje o pravidelné silniční dopravě, na kterou se vztahují, a zajišťují optimální vzájemnou návaznost a návaznost na jízdní řády ostatních provozovatelů veřejné osobní dopravy.

[2] Jízdní řády veřejné pravidelné autobusové dopravy a jejich změny podléhají schválení

- a) ústředního orgánu republiky, jde-li o linky dálkové a mezinárodní; ústřední orgán republiky rozhodne po projednání s dotčenými krajskými národními výbory, a jde-li o linky, které procházejí oběma republikami, v dohodě s ústředním orgánem druhé republiky;
- b) krajského národního výboru, jde-li o ostatní linky; krajský národní výbor rozhodne po projednání s dotčenými okresními národními výbory, a jde-li o linky, které procházejí územím dvou nebo více krajů, v dohodě s dotčenými krajskými národními výbory; nedejde-li k dohodě mezi zúčastněnými krajskými národními výbory, rozhodne příslušný ústřední orgán republiky, popřípadě v dohodě s ústředním orgánem druhé republiky.

(3) Orgán státní správy příslušný ke schválení jízdního řádu může ve veřejném zájmu uložit provedení změny jízdního řádu, jestliže se po schválení jízdního řádu podstatně změnily rozhodné okolnosti nebo jsou předpoklady pro lepší uspořádání dopravy v určité územní oblasti, jímž je možno změnou jízdního řádu vyhovět.

(4) Změnil-li se při provozování linky veřejné pravidelné autobusové dopravy délka dopravní cesty v důsledku uzavírky provozu na pozemní komunikaci nebo nařízení objížďky na dobu delší než 7 dní, vyhlásí provozovatel dopravy nový jízdní řád pro tuto linku odpovídající její skutečné délce; krajský národní výbor může na žádost provozovatele dopravy povolit výjimku z této povinnosti.

§ 19

(1) Schvalování jízdních řádů a ukládání jejich změn se neřídí obecnými předpisy o správním řízení.

(2) Prováděcí předpis stanoví náležitosti, způsob projednávání a vyhlášení jízdních řádů.

§ 20

(1) Umístění zastávky veřejné pravidelné autobusové dopravy uvedené v jízdním řádu stanoví okresní národní výbor, v jehož územním obvodu se zastávka nově zřizuje nebo přemísťuje, v souladu s požadavky provozu a s konkrétní přepravní situací; učiní tak se souhlasem příslušného útvaru veřejné bezpečnosti a po projednání s orgánem (organizací), jemuž náleží správa příslušné pozemní komunikace, a provozovatelem silniční dopravy, popřípadě dalšími orgány nebo organizacemi, jejichž zájmy jsou umístěním zastávky dotčeny.

(2) Řízení o umístění zastávky se neřídí obecnými předpisy o správním řízení.

§ 21

Sdružená doprava

V zájmu co nejlepšího zajišťování přepravních potřeb v souladu se společenskými zájmy a s největší možnou úsporou společenské práce je provozovatel veřejné silniční dopravy oprávněn provozovat společně s provozovatelem jiného druhu dopravy sdruženou dopravu podle jednotných přepravních a tarifních podmínek.

§ 22

Taxislužba

(1) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje bezprostřední a pohotová doprava osob a jejich zavazadel silničními vozidly určenými pro nehromadnou osobní dopravu (osob-

ní taxislužba) a doprava věcí silničními vozidly o menší užitečné hmotnosti určenými pro nákladní dopravu (nákladní taxislužba) a při níž se přepravní smlouva uzavírá zpravidla přímo s řidičem vozidla bez předchozí objednávky.

(2) Podmínky pro provozování taxislužby, pokud jde o vozidla, jichž lze v taxislužbě používat, jejich vybavení a povinnosti provozovatelů stanoví prováděcí předpis.

Oddíl 3

Neveřejná silniční doprava pro cizí potřeby

§ 23

(1) Pro provozování neveřejné silniční dopravy pro cizí potřeby, která je předmětem hospodářské činnosti, platí ustanovení § 18 odst. 1.

(2) Pro provozování neveřejné silniční dopravy pro cizí potřeby, která je prováděna ojedinele, příležitostně nebo krátkodobě, platí ustanovení § 18 odst. 1 písm. c).

HLAVA TŘETÍ

SILNIČNÍ DOPRAVA PRO VLASTNÍ POTŘEBY

§ 24

(1) Silniční doprava pro vlastní potřeby organizace je doprava, kterou organizace provádí pro vlastní potřeby a účely, jakož i doprava věcí, které jsou předmětem její vlastní výrobní nebo obchodní činnosti, pokud mezi organizací provádějící dopravu a odběratelem nevznikne právní vztah založený smlouvou, jejímž předmětem je přeprava osob nebo věcí.

(2) Socialistické organizace, které provozují silniční dopravu pro vlastní potřeby, jsou povinny uspořádat tuto dopravu tak, aby zabezpečovala včasné a řádné plnění úkolů plánovaných v jejich hospodářské činnosti a aby přitom byly dopravní prostředky plně, účelně a hospodárně využívány.

(3) Silniční doprava pro vlastní potřeby občana je

a) vlastní doprava jeho osoby, jeho příbuzných v řadě přímé, jeho sourozenců a manžela, jakož i jiných osob, pokud tyto osoby jsou příslušníky jeho domácnosti,¹⁰⁾

b) doprava věcí pro jeho osobní potřeby, jakož i pro osobní potřeby osob uvedených v ustanovení písmena a),

c) doprava věcí pro účely výkonu činnosti, k níž je oprávněn,

a to silničním vozidlem, jehož je občan oprávněn použít.

¹⁰⁾ § 115 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb.

HLAVA ČTVRTÁ
OPRÁVNĚNÍ K PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ
DOPRAVY

Oddíl 1

**Oprávnění k provozování silniční
dopravy pro cizí potřeby**

§ 25

(1) Provozovat veřejnou silniční dopravu na území celé Československé socialistické republiky jsou oprávněny organizace československé státní automobilové dopravy.

(2) Jiná organizace nebo občan mohou provozovat silniční dopravu pro cizí potřeby, jen obdrželi-li k tomu, pokud nejde o případy uvedené v § 26, povolení od příslušného orgánu státní správy. Povolení k provozování veřejné silniční dopravy a povolení k provozování neveřejné silniční dopravy pro cizí potřeby, která je předmětem hospodářské činnosti organizace, se uděluje, jen vyžaduje-li uspokojování přepravních potřeb dalšího provozovatele.

(3) Socialistické organizaci může být uděleno povolení k provozování veřejné nebo neveřejné silniční dopravy.

(4) Jiné organizaci než socialistické může být uděleno povolení k provozování neveřejné silniční dopravy.

(5) Občanu může být uděleno povolení

- a) k provozování veřejné nebo neveřejné silniční dopravy nemotorovými vozidly,¹¹⁾
- b) k provozování neveřejné silniční dopravy věcí vozidly určenými pro nákladní motorovou dopravu pro jeho zaměstnavatelskou organizaci při plnění jeho pracovních úkolů, pokud obsahem pracovní smlouvy nebo dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr je jiná činnost než činnost řidiče;

v obou případech musí jít o vozidlo, které je v jeho vlastnictví nebo spoluvlastnictví. K provozování jiné silniční dopravy pro cizí potřeby nemůže být občanu povolení uděleno.

§ 26

(1) Silniční dopravu pro cizí potřeby lze provádět bez povolení, jen jde-li o

- a) dopravu poskytovanou organizací při družstevní nebo individuální bytové výstavbě podle zvláštních předpisů,¹²⁾
- b) nepravidelnou hromadnou dopravu vlastních pracovníků (členů), jejich příbuzných v řadě

přímé, sourozenců a manželů, jakož i jiných osob, pokud tyto osoby jsou příslušníky jejich domácnosti, prováděnou organizací pro účely politickovýchovné, rekreační, kulturní a tělovýchovné,

- c) nepravidelnou hromadnou dopravu osob prováděnou orgány Revolučního odborového hnutí v rozsahu a za podmínek stanovených prováděcím předpisem,
- d) dopravu cestujících, zavazadel a leteckých zásklepků z letiště do městského centra a zpět vozidly, která jsou ve správě československého leteckého dopravce,¹³⁾
- e) dopravu věcí, které jsou předmětem vlastní výrobní nebo obchodní činnosti organizace, pro odběratele,
- f) dopravu zemědělských a lesních výrobků včetně výrobků potřebných k zemědělským a lesním pracím vozidly zemědělských a lesních organizací pro jiné zemědělské a lesní organizace, dopravu poskytovanou jednotlivými zemědělskými družstvy pro jiné organizace a osoby, pokud se provádí příležitostně, ojediněle a krátkodobě, dopravu, kterou si jednotlivá zemědělská družstva poskytují mezi sebou, popřípadě i s dalšími socialistickými organizacemi na základě smlouvy o spolupráci uzavřené podle zvláštních předpisů, a dopravu, kterou si vzájemně poskytují společný zemědělský podnik a jeho členské organizace,¹⁴⁾
- g) dopravu pro organizace a zařízení vykonávající údržbu dálnic, silnic a místních komunikací v rámci zimní údržby těchto komunikací,
- h) dopravu vyvolanou stavem nouze,
- i) naléhavou výpomoc mezi socialistickými organizacemi poskytovanou v rámci výrobní hospodářské jednotky nebo na příkaz příslušného ústředního orgánu v oboru jeho působnosti, nebo organizovanou za spolupráce s okresním nebo krajským národním výborem nebo organizací pověřenou krajským národním výborem,
- j) hromadnou dopravu osob nutnou k zajištění hladkého průběhu politicky významných akcí, pro něž to stanoví ústřední orgán republiky (například oslavy 1. máje, národopisné slavnosti, tělovýchovné akce),
- k) ojedinělou nebo příležitostnou osobní dopravu provedenou socialistickou organizací pro jinou organizaci nebo občana,
- l) ojedinělou nebo příležitostnou dopravu provedenou občanem bez nároku na odměnu,
- m) dopravu vlastní osoby, popřípadě dalších spolupracovníků, kterou provede pracovník

¹¹⁾ Část čtvrtá vyhlášky federálního ministerstva dopravy č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

¹²⁾ Vyhláška č. 180/1976 Sb.

¹³⁾ Zákon č. 47/1958 Sb., o civilním letectví (letecký zákon) (úplné znění č. 127/1976 Sb. I.

¹⁴⁾ § 12 odst. 3, § 91 odst. 1 a § 92 zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

v rámci své pracovní cesty vozidlem, jehož je oprávněn použít,

- n) dopravu, u níž to z důvodu veřejného zájmu stanoví obecně závazný právní předpis a za podmínek tímto předpísem stanovených; národní výbor na základě zmocnění ústředního orgánu republiky může při mimořádných příležitostech stanovit, že není třeba povolení.

(2) Ústřední orgány republik v dohodě s federálním ministerstvem dopravy stanoví, jaký druh dopravy, v jakém rozsahu a za jakých podmínek mohou provozovat bez povolení jako doplněk svého hlavního předmětu činnosti státní cestovní kanceláře.

§ 27

(1) Provozovatelé oprávnění k provádění silniční dopravy pro cizí potřeby na základě povolení orgánu státní správy jsou povinni mít v každém vozidle, kterým jsou oprávnění dopravu provádět, doklad o udělení povolení k dopravě a vykázat se jím na vyzvání oprávněným orgánům, jakož i organizacím a osobám, pro něž přepravu provádějí.

(2) Organizace a občané nesmějí k uspokojení své přepravní potřeby použít služeb organizace nebo občana, o nichž je jim známo, že k provedení dopravy nemají předepsané povolení ani k němu nejsou oprávnění podle tohoto zákona nebo předpisů a opatření podle něho vydaných.

Oddíl 2

Oprávnění k provozování silniční dopravy pro vlastní potřeby

§ 28

Silniční doprava pro vlastní potřeby se provádí bez povolení, s výjimkou případů

- uvedených v § 8 odst. 2 a § 9 odst. 3,
- uvedených v § 24 odst. 3 písm. c), pokud se doprava provádí vozidly určenými pro nákladní motorovou dopravu,
- u nichž to v zájmu bezpečnosti provozu nebo v jiném naléhavém veřejném zájmu stanoví prováděcí předpis.

Oddíl 3

Povolovací řízení

§ 29

(1) Povolení k silniční dopravě uděluje

- okresní národní výbor, nemá-li doprava přesahovat obvod jeho působnosti a nejde-li o dopravu nebezpečných věcí (§ 9 odst. 3),
- krajský národní výbor v ostatních případech.

(2) Okresní národní výbor může přenést pravomoc k udělování povolení

a) k dopravě více než šesti osob v ložném prostoru motorového vozidla určeného pro nákladní dopravu (§ 8 odst. 2) na městský národní výbor,

b) k provozování silniční dopravy nemotorovými vozidly na městský nebo místní národní výbor.

(3) Místně příslušným je národní výbor, v jehož územním obvodu má být silniční doprava provozována; má-li být silniční doprava provozována v územním obvodu dvou nebo více krajských národních výborů, uděluje povolení ve vzájemné dohodě jeden z nich nebo každý příslušný národní výbor pro svůj územní obvod.

(4) Je-li vozidlo, jímž má být provozována doprava, která je předmětem hospodářské činnosti organizace, evidováno v územním obvodu okresního národního výboru mimo územní obvod národního výboru příslušného k udělení povolení, udělí se povolení jen se souhlasem okresního národního výboru, v jehož územním obvodu je vozidlo evidováno.

(5) Vznikne-li pochybnost o tom, zda provedení dopravy podléhá povolovacímu řízení, rozhodne orgán státní správy příslušný udělit povolení k provedení této dopravy.

§ 30

Pokud orgán státní správy nenařídil k projednání žádosti o povolení k silniční dopravě ústní jednání ani nestanovil lhůtu k podání vyjádření, jsou účastníci řízení povinni zaslat své připomínky do 15 dnů ode dne, kdy byli o žádosti orgánem státní správy vyrozuměni.

§ 31

Povolení k provozování silniční dopravy se udělí, jen jestliže

- žadatel má způsobilost k řádnému a bezpečnému provozování dopravy;
- doprava není uspokojivě zajištěna provozem dosavadních provozovatelů dopravy; splnění této podmínky se nevyžaduje, jde-li o ojedinelou nebo příležitostnou dopravu pro cizí potřeby nebo o dopravu pro vlastní potřeby;
- stav pozemních komunikací, na nichž má být provozována pravidelná autobusová doprava, umožňuje z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu její provozování v požadovaném rozsahu.

§ 32

(1) Povolení se uděluje pro jeden přepravní výkon nebo pro omezený nebo neomezený počet přepravních výkonů v určitém časovém období, které činí u povolení k dopravě osob silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu nejvýše šest měsíců, u povolení pro dopravu nebezpečných věcí nejvýše jeden rok, v ostatních případech nej-

výše deset let. V povolení se stanoví věcný rozsah oprávnění; mohou v něm být stanoveny další podmínky týkající se provozování dopravy, zejména zahájení provozu, rozsahu dopravy, jejího omezení na určitá roční období, balení a označení nebezpečných věcí apod.

(2) Povolení k provozování silniční dopravy opravňuje provozovatele jen k provádění dopravy v územním obvodu určeném povolujícím orgánem a přepravních výkonů, které v tomto územním obvodu začínají nebo končí.

(3) Povolení k nepravděpodobné hromadné dopravě osob se vztahuje, pokud v něm není stanoveno jinak, jen na dopravu účastníků, pro něž byla objednána.

Oddíl 4

Zánik oprávnění

§ 33

(1) Příslušný orgán státní správy odejme povolení k silniční dopravě, jestliže pomínuly předpoklady, za kterých bylo uděleno.

(2) Příslušný orgán státní správy může povolení odejmout, jestliže

- a) bylo uděleno na podkladě nesprávných údajů uvedených provozovatelem dopravy nebo jeho zmocněncem,
- b) provozovatel dopravy opětovně nebo po delší dobu neplní nebo porušuje své povinnosti uložené mu právním předpisem nebo podmínkami stanovenými v povolení.

(3) Oprávnění k provozování silniční dopravy zaniká

- a) provedením povoleného počtu přepravních výkonů,
- b) uplynutím doby, na kterou bylo povolení uděleno,
- c) zánikem organizace nebo úmrtím občana oprávněných k provozování dopravy,
- d) odnětím povolení podle odstavců 1 a 2,
- e) dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí orgánu státní správy, jímž byl vysloven souhlas s oznámením provozovatele dopravy o trvalém zastavení provozu.

HLAVA PÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO MĚSTSKOU HROMADNOU DOPRAVU OSOB PROVOZOVANOU AUTOBUSY

§ 34

(1) Městskou hromadnou dopravu osob provozovanou autobusy (dále jen „městská autobusová doprava“) jsou oprávněny provozovat organizace městské hromadné dopravy v rozsahu stanoveném ve zřizovací listině. Jiné organizace mohou provozovat městskou autobusovou dopravu, jen udělí-li k tomu povolení příslušný městský národní vý-

bor, v Praze Národní výbor hlavního města Prahy, v Bratislavě Národní výbor hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy, a v rozsahu stanoveném v povolení.

(2) Prodloužení nebo zavedení linek městské autobusové dopravy mimo území města je možné, jen udělí-li k tomu povolení příslušný okresní národní výbor.

§ 35

Orgánem státní správy,

- a) jemuž se podle § 16 odst. 1 písm. a) oznamuje zahájení provozu, popřípadě důvody, pro které nebylo možno ke stanovenému dni zahájit provoz buď vůbec, nebo ve stanoveném rozsahu,
- b) který podle § 16 odst. 1 písm. b) dává souhlas k zastavení, omezení, rozšíření nebo jiné podstatné změně provozu,
- c) který podle § 18 odst. 2 schvaluje jízdní řád pravidelné autobusové dopravy,
- d) který podle § 20 stanoví umístění zastávky pravidelné autobusové dopravy na pozemní komunikaci,

je v městské autobusové dopravě městský národní výbor, v Praze Národní výbor hlavního města Prahy a v Bratislavě Národní výbor hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy; jízdní řád linek městské autobusové dopravy procházejících územím obvodem jiného místního (městského) národního výboru schvaluje příslušný národní výbor po projednání s dotčeným národním výborem.

HLAVA ŠESTÁ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO MEZINÁRODNÍ SILNIČNÍ DOPRAVU

§ 36

(1) Mezinárodní silniční doprava je doprava osob a věcí silničními vozidly, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států.

(2) Ustanovení platná pro vnitrostátní silniční dopravu platí i pro mezinárodní silniční dopravu s odchylkami uvedenými v § 37 až 39, a pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána.

§ 37

(1) Organizace československé státní automobilové dopravy mohou provozovat bez povolení mezinárodní silniční dopravu osob a věcí pro cizí i vlastní potřeby.

(2) Ostatní českoslovenští provozovatelé silniční dopravy mohou provádět mezinárodní silniční dopravu bez povolení v tomto rozsahu:

- a) nehromadnou osobní dopravu pro vlastní potřeby,

- b) ojedinelou nebo příležitostnou nehromadnou osobní dopravu pro cizí potřeby, občané však jen bez nároku na odměnu,
- c) provozovatelé oprávnění k provozování vnitrostátní taxislužby nehromadnou osobní dopravu pro cizí potřeby,
- d) orgány Revolučního odborového hnutí nepravidelnou hromadnou osobní dopravu v rozsahu a za podmínek stanovených prováděcím předpisem.

[3] Mezinárodní silniční dopravu, na kterou se nevztahují ustanovení odstavců 1 a 2, mohou českoslovenští provozovatelé silniční dopravy provádět jen na povolení orgánu státní správy.

§ 38

[1] Zahraniční provozovatel silniční dopravy může uskutečnit dopravu do místa ležícího na území Československé socialistické republiky a z takového místa do místa ležícího mimo území Československé socialistické republiky, jakož i přes území Československé socialistické republiky (tranzitní doprava) po předchozím povolení orgánu státní správy.

[2] Povolení se nevyžaduje

- a) pro nehromadnou osobní dopravu pro vlastní potřeby (individuální doprava),
- b) na základě vzájemnosti pro nehromadnou osobní dopravu pro cizí potřeby, pokud je prováděna oprávněným provozovatelem veřejné dopravy,
- c) pro nepravidelnou hromadnou osobní dopravu, jsou-li při téže jízdě dopravovány tytéž osoby zpět do výchozího státu,
- d) pro vjezd a výjezd vozidel, jimiž se neuskutečňuje doprava osob nebo věcí.

[3] Na zahraniční provozovatele silniční dopravy se nevztahují ustanovení § 5 a 6; zahraniční provozovatelé jsou však povinni poskytnout československým orgánům statistické údaje podle zvláštních předpisů.¹⁵⁾

§ 39

[1] Povolení předepsané v § 37 odst. 3 a § 38 odst. 1 uděluje ústřední orgán republiky nebo krajský národní výbor jím pověřený.

[2] Povolení se uděluje zpravidla k provedení jednoho přepravního výkonu; může být uděleno i pro omezený nebo neomezený počet přepravních výkonů v určitém časovém období, které činí nejvýše jeden rok.

[3] Doklad o povolení k mezinárodní silniční dopravě musí mít osádka vozidla u sebe a na požádání příslušného orgánu státní správy jej předložit.

[4] Orgány celní správy na hraničních přechodech kontrolují, zda osádka vozidla zahraničního provozovatele má předepsané povolení k mezinárodní silniční dopravě, a nemá-li osádka toto povolení, nepovolí vjezd vozidla na území Československé socialistické republiky; v odůvodněných případech mohou vydat náhradní povolení. Jde-li o vozidlo československého provozovatele, jsou orgány celní správy na hraničních přechodech oprávněny kontrolovat, zda osádka vozidla má povolení k mezinárodní silniční dopravě, nebo jde-li o dopravu, ke které není předepsáno povolení, nebo je-li povolení starší než 6 měsíců, zda má doklad o technické prohlídce vozidla předepsané prováděcím předpisem; nemá-li osádka vozidla předepsané povolení, popřípadě doklad o technické prohlídce vozidla, může orgán celní správy v odůvodněných případech povolit výjezd vozidla z území Československé socialistické republiky a základní data o vozidle a jeho provozovatel oznámí bez prodlení písemně ústřednímu orgánu republiky.

HLAVA SEDMÁ

OPRÁVNĚNÍ

ČESKOSLOVENSKÝCH PROVOZOVATELŮ K PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY V ZAHRANIČÍ A ZAHRANIČNÍCH PROVOZOVATELŮ K PROVOZOVÁNÍ SILNIČNÍ DOPRAVY V ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLICE

§ 40

[1] Pokud nestanoví něco jiného mezinárodní smlouva, kterou je Československá socialistická republika vázána, smějí pouze na povolení udělené ústředním orgánem republiky provozovat silniční dopravu.

- a) českoslovenští provozovatelé silniční dopravy mezi dvěma místy ležícími na území téhož cizího státu,
- b) zahraniční provozovatelé silniční dopravy mezi dvěma místy ležícími na území Československé socialistické republiky; přitom jsou povinni dodržovat československé právní předpisy o silniční dopravě.

[2] Povolení se nevyžaduje pro nehromadnou dopravu osob pro vlastní potřeby, a jde-li o ojedinelou nebo příležitostnou dopravu, též pro cizí potřeby.

ČÁST DRUHÁ

VNITROSTÁTNÍ ZASÍLATELSTVÍ

Povinnosti provozovatelů

§ 41

[1] Provozovatelé vnitrostátního zasilatelství jsou povinni uspořádat poskytování zasilatelských

¹⁵⁾ Zákon č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

služeb tak, aby společensky odůvodněné požadavky osob a organizací na tyto služby byly řádně a plynule uspokojovány.

(2) Provozovatel vnitrostátního zasilatelství je povinen sestavit podrobné podmínky, za kterých bude zasilatelské služby poskytovat [dále jen „zasilatelské podmínky“] a podle těchto podmínek zasilatelskou činnost vykonávat.

(3) Zasilatelské podmínky schvaluje

- a) federální ministerstvo dopravy organizacím, které provozují celostátní dráhy, plavebním podnikům řízeným federálním ministerstvem dopravy, československým leteckým dopravcům a organizací řízené federálním ministerstvem dopravy obstarávající vnitrostátní kontejnerovou dopravu;
- b) krajský národní výbor, v jehož územním obvodu má provozovatel své sídlo, organizacím československé státní automobilové dopravy a ostatním provozovatelům vnitrostátního zasilatelství.

(4) Schvalování zasilatelských podmínek se neřídí obecnými předpisy o správním řízení.

§ 42

Organizace, které provozují vnitrostátní zasilatelství na povolení, jsou povinny

- a) oznámit krajskému národnímu výboru zahájení zasilatelské činnosti nebo sdělit důvody, proč nebyla činnost zahájena ke stanovenému dni nebo ve stanoveném rozsahu,
- b) vyžádat si k zastavení zasilatelské činnosti (přechodnému nebo trvalému) nebo k jejímu omezení souhlas krajského národního výboru.

§ 43

Oprávnění k provozování vnitrostátního zasilatelství

(1) Organizace československé státní automobilové dopravy, organizace, které provozují celostátní dráhy, plavební podniky řízené federálním ministerstvem dopravy, českoslovenští letečtí dopravci a organizace řízené federálním ministerstvem dopravy, která obstarává vnitrostátní kontejnerovou dopravu, jsou oprávněny vykonávat vnitrostátní zasilatelství bez povolení; organizace oprávněné k provozování mezinárodního zasilatelství jsou oprávněny provozovat bez povolení vnitrostátní zasilatelství pro zahraniční právní subjekty, a jde-li o obstarání vnitrostátní dopravy, která navazuje na dopravu mezinárodní nebo na kterou

navazuje mezinárodní doprava, též pro československé organizace a občany.

(2) Jiná socialistická organizace je oprávněna provozovat vnitrostátní zasilatelství, jen obdržel-li k tomu povolení krajského národního výboru, v jehož územním obvodu má své sídlo.

(3) Povolení k provozování vnitrostátního zasilatelství může být omezeno časově nebo jen na některé druhy zasilatelských výkonů, popřípadě jen na určitý územní obvod.

(4) Prováděcí předpis může stanovit, ve kterých případech není k vykonávání zasilatelské činnosti povolení třeba.

§ 44

Zánik oprávnění

(1) Příslušný orgán státní správy odejme povolení k provozování vnitrostátního zasilatelství, jestliže pominuly předpoklady, za kterých bylo uděleno.

(2) Příslušný orgán státní správy může odejmout povolení k provozování vnitrostátního zasilatelství, jestliže

- a) bylo uděleno na podkladě nesprávných údajů učiněných provozovatelem nebo jeho zmocněncem,
- b) provozovatel opětovně nebo po delší dobu neplní nebo porušuje své povinnosti uložené mu právním předpisem nebo podmínkami stanovenými v povolení.

(3) Oprávnění k provozování vnitrostátního zasilatelství zaniká

- a) uplynutím doby, na kterou bylo uděleno,
- b) zánikem oprávněné organizace,
- c) odnětím povolení podle odstavců 1 a 2,
- d) dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí orgánu státní správy, jimž byl vysloven souhlas s oznámením provozovatele o trvalém zastavení zasilatelské činnosti.

§ 45

Zasilatelský ceník

(1) Sazby za výkony ve vnitrostátním zasilatelství jsou uvedeny v zasilatelském ceníku.

(2) Pro tvorbu a schválení zasilatelského ceníku platí zvláštní předpisy.¹⁶⁾ Schválený zasilatelský ceník vyhláší federální ministerstvo dopravy.

¹⁶⁾ Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 22/1971 Sb. ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 56/1972 Sb. a nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 46/1977 Sb. Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 136/1973 Sb. ve znění nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 72/1978 Sb. Vyhláška č. 137/1973 Sb. ve znění vyhlášky č. 73/1978 Sb.

ČÁST TŘETÍ
USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHOVNÁ
A ZÁVĚREČNÁ

Státní odborný dozor
v silniční dopravě a ve vnitrostátním zasilatelství

§ 46

(1) Státní odborný dozor vykonávají

- a) krajské a okresní národní výbory v silniční dopravě, v městské autobusové dopravě též městské národní výbory,
- b) krajské a okresní národní výbory ve vnitrostátním zasilatelství provozovaném organizacemi československé státní automobilové dopravy a organizacemi uvedenými v § 43 odst. 2,
- c) příslušné orgány státní správy ve vnitrostátním zasilatelství provozovaném ústředně řízenými organizacemi uvedenými v § 43 odst. 1.

(2) Při výkonu státního odborného dozoru příslušné orgány dozírají, zda provozovatelé silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení a opatřeními orgánů státní správy.

§ 47

Vrchní státní odborný dozor vykonávají

- a) ústřední orgány republik v případech uvedených v § 46 odst. 1 písm. a) a b),
- b) příslušné ústřední orgány státní správy v případech uvedených v § 46 odst. 1 písm. c).

§ 48

(1) Provozovatelé silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství jsou povinni umožnit pracovníkům pověřeným výkonem státního odborného dozoru kdykoli nahlédnout do dokladů a evidence týkajících se provozování uvedených činností, stavu vozidel a dopravních zařízení, jakož i přístup do vozidel a provozoven.

(2) Orgán státního odborného dozoru je oprávněn ve složitých případech přibrat znalce, který má pak oprávnění příslušející podle odstavce 1 pracovníkům pověřeným výkonem státního odborného dozoru.

§ 49

(1) Zjistí-li orgán státního odborného dozoru závadu, vyzve provozovatele, popřípadě podle povahy věci přímo pracovníka odpovědného za dodržování stanovených povinností, aby zjednal nápravu; při výkonu dozoru může dávat příkazy a zákazy, jakož i činit vhodná zatímní opatření k odstranění závad.

(2) Nebude-li zjednána náprava, vydá orgán státního odborného dozoru rozhodnutí, v němž na-

řídí zjednání nápravy, popřípadě i zastavení nezákonně prováděných činností.

§ 50

Při výkonu státního odborného dozoru se orgány dozoru opírají o zkušenosti a iniciativu pracujících a spolupracujících s orgány lidové kontroly a s orgány Revolučního odborového hnutí a jiných společenských organizací.

Pokuty

§ 51

(1) Orgán státního odborného dozoru uloží pokutu až do výše 100 000 Kčs organizaci, která

- a) provozuje silniční dopravu, městskou autobusovou dopravu nebo vnitrostátní zasilatelství bez předepsaného povolení,
- b) zastaví nebo podstatně omezí provoz veřejné silniční dopravy, městské autobusové dopravy nebo vnitrostátního zasilatelství bez předchozího souhlasu příslušného orgánu státní správy,
- c) neprovede přepravní výkon nebo omezení provozu svých vozidel uložené jí příslušným orgánem státní správy ke zdoání mimořádné naléhavé přepravní potřeby,
- d) neodstraní závadu zjištěnou při výkonu státního odborného dozoru ve lhůtě stanovené v rozhodnutí, jímž bylo nařízeno zjednání nápravy.

(2) Řízení o uložení pokuty lze zahájit jen do tří měsíců ode dne, kdy se orgán státního odborného dozoru dověděl o porušení povinností uvedených v odstavci 1, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy k porušení těchto povinností došlo.

(3) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání, k míře zavinění a k rozsahu způsobené škody.

(4) Pokuta je splatná do patnácti dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(5) Uložením pokuty organizací zůstává nedotčena trestní odpovědnost jejích pracovníků i odpovědnost organizace podle předpisů o náhradě škody.

§ 52

Pokutu za porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo předpisy podle něho vydanými, které je přestupkem,¹⁷⁾ lze uložit až do výše 5000 Kčs.

§ 53

Pokuty (§ 51 a 52) plynou do státního rozpočtu federace nebo republik, anebo do rozpočtu

¹⁷⁾ Zákon č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku.

národních výborů, a to podle působnosti orgánu státní správy, který pokutu uložil.

§ 54

Vztah k správnímu řádu

Není-li výslovně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.

§ 55

Přechodná ustanovení

[1] Povolení k silniční dopravě udělená příslušnými orgány státní správy přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají v platnosti; orgán státní správy oprávněný podle tohoto zákona k udělení příslušného povolení však může povolení změnit, popřípadě odejmout, není-li rozsah vydaného povolení nebo povolený způsob provádění dopravy v souladu s ustanoveními tohoto zákona.

[2] Organizace městské hromadné dopravy provozující městskou autobusovou dopravu ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona mimo území příslušného města, ať již v rámci vymezené zájmové oblasti nebo na podkladě povolení, jsou oprávněny ji provozovat ve stejném rozsahu i nadále. V dosavadním územním rozsahu jsou oprávněny provozovat městskou autobusovou dopravu též organizace československé státní automobilové dopravy, které ji provozují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

[3] Provozovatelé silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona provozují činnosti, ke kterým podle dosavadních předpisů nepotřebovali povolení, avšak potřebují je podle tohoto zákona, jsou povinni si toto povolení opatřit do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; neučiní-li tak, považují se za neoprávněné provozovatele.

§ 56

Vymezení rozsahu platnosti právní úpravy

Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na dopravu

- prováděnou ozbrojenými silami, ozbrojenými sbory a k plnění úkolů lidových milicí,
- prováděnou jednotkami požární ochrany při plnění jejich úkolů,
- související s plněním úkolů zdravotnické služby zajišťované zdravotnickými zařízeními,
- speciálními pohřebními vozidly organizací pohřební služby při plnění úkolů této služby,
- poštovních zásilek, pro něž platí zvláštní předpis;¹⁸⁾ vykonává-li však dopravu poštovních zásilek pro poštu sjednaný provozovatel dopravy, vztahují se na něho ustanovení upra-

vující oprávnění k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby.

§ 57

Zmocňovací ustanovení

[1] Federální ministerstvo dopravy vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazné právní předpisy k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 4, § 8 odst. 2 písm. d) a odst. 5, § 9 odst. 3, § 10 odst. 2, § 14 odst. 1, § 15 odst. 1 a 3, § 19 odst. 2, § 22 odst. 2, § 26 odst. 1 písm. c) a n), § 28 písm. c), § 37 odst. 2 písm. d), § 39 odst. 4, § 43 odst. 4 a obecně závazné právní předpisy, které podrobněji upraví

- provozování veřejné silniční dopravy a rozsah jejich platnosti pro provozování neveřejné silniční dopravy, popřípadě pro provozování silniční dopravy nemotorovými vozidly,
- obsah žádosti a obsah rozhodnutí o žádosti o povolení k provozování silniční dopravy a vnitrostátního zasilatelství,
- provozování mezinárodní silniční dopravy,
- obsah zasilatelské činnosti,
- rozsah a výkon státního odborného dozoru v silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství.

[2] Bude-li to vyžadovat koordinace a hospodárné využívání dopravy, vydá federální ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazné právní předpisy pro zavádění dopravních systémů a k zabraňování ne hospodárným jízdám včetně usměrňování využití silniční dopravy z hlediska vzdálenosti.

§ 58

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

- zákon č. 57/1950 Sb., o úpravě podnikání v silniční dopravě;
- vládní nařízení č. 36/1951 Sb., jímž se provádí zákon o úpravě podnikání v silniční dopravě;
- vládní nařízení č. 144/1965 Sb., o změně působnosti ve vydávání povolení zahraničním provozovatelům silniční dopravy k jednotlivým přepravám po území Československé socialistické republiky;
- vyhláška ministerstva dopravy č. 160/1952 Ú. l. (č. 202/1952 Ú. v.), kterou se vydávají podrobnější předpisy o úpravě podnikání v silniční dopravě, ve znění vyhlášky č. 155/1955 Ú. l. (Ú. v.), vyhlášky č. 129/1962 Sb. a vyhlášky č. 146/1968 Sb.;

¹⁸⁾ Zákon č. 222/1946 Sb., o postě (poštovní zákon).

5. ustanovení § 95 vyhlášky ministerstva vnitra č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích;
6. vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 54/1973 Sb., o nepravidelné hromadné přepravě osob prováděné orgány Revolučního odborového hnutí;
7. vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 59/1974 Sb., o provozování silniční taxi-sloužby.

§ 59

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

PŘEHLED

zákona o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství

Úvodní ustanovení	§ 1—4	Oddíl 2: Oprávnění k provozování silniční dopravy pro vlastní potřeby	§ 28
Část první		Oddíl 3: Povolovací řízení	§ 29—32
Silniční doprava		Oddíl 4: Zánik oprávnění	§ 33
Hlava první: Všeobecná ustanovení		Hlava pátá: Zvláštní ustanovení pro městskou hromadnou dopravu osob provozovanou autobusy	§ 34—35
Označování silničních vozidel	§ 5	Hlava šestá: Zvláštní ustanovení pro pro mezinárodní silniční dopravu	§ 36—39
Záznam o provozu silničního motorového vozidla	§ 6	Hlava sedmá: Oprávnění československých provozovatelů k provozování silniční dopravy v zahraničí a zahraničních provozovatelů k provozování silniční dopravy v Československé socialistické republice	§ 40
Bezpečnost a plynulost provozu v místě nakládky a vykládky	§ 7		
Doprava osob silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu	§ 8		
Doprava nebezpečných věcí	§ 9		
Doprava živých zvířat silničními vozidly určenými pro nákladní dopravu	§ 10		
Mimořádné úkoly	§ 11		
Hlava druhá: Silniční doprava pro cizí potřeby			
Oddíl 1: Všeobecná ustanovení		Část druhá	
Vymezení pojmů	§ 12	Vnitrostátní zasilatelství	
Přepravní listina	§ 13	Povinnosti provozovatelů	§ 41—42
Přepravní řád	§ 14	Oprávnění k provozování vnitrostátního zasilatelství	§ 43
Tarify a náhrady	§ 15	Zánik oprávnění	§ 44
Oddíl 2: Veřejná silniční doprava		Zasilatelský ceník	§ 45
Povinnosti provozovatelů veřejné silniční dopravy	§ 16	Část třetí	
Oprávnění pracovníků provozovatelů veřejné autobusové dopravy	§ 17	Ustanovení společná, přechodná a závěrečná	
Jízdní řády	§ 18—20	Státní odborný dozor v silniční dopravě a ve vnitrostátním zasilatelství	§ 46—50
Sdružená doprava	§ 21	Pokuty	§ 51—53
Taxislужba	§ 22	Vztah k správnímu řádu	§ 54
Oddíl 3: Neveřejná silniční doprava pro cizí potřeby	§ 23	Přechodná ustanovení	§ 55
Hlava třetí: Silniční doprava pro vlastní potřeby	§ 24	Vymezení rozsahu platnosti právní úpravy	§ 56
Hlava čtvrtá: Oprávnění k provozování silniční dopravy		Zmocňovací ustanovení	§ 57
Oddíl 1: Oprávnění k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby	§ 25—27	Zrušovací ustanovení	§ 58
		Účinnost	§ 59

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo se souhlasem Českého úřadu bezpečnosti práce, Slovenského úřadu bezpečnosti práce a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky ve smyslu § 272 odst. 2 zákoníku práce **výnos č. 1/1979 čj. 592/62** ze dne 9. dubna 1979, **kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci v plynárenství.**

Výnos platí v resortu federálního ministerstva paliv a energetiky pro odvětví plynárenství. Pravidla obsahují soubornou úpravu zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a jsou závazná pro všechny plynárenské organizace a jejich pracovníky.

Výnos, kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1980 a nahrazuje „Základní bezpečnostní předpisy pro plynárenský obor“ vydané v roce 1967.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky a ve všech organizacích koncernů České plynárenské podniky, Praha a Naftový a plynárenský průmysl, Bratislava.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo **směrnice** k realizaci usnesení vlády České socialistické republiky ze dne 29. listopadu 1978 č. 362, jímž vláda stanovila podle § 55 odst. 2 zákona č. 103/1974 Sb., o zemědělské dani (úplné znění č. 74/1977 Sb.), **že občanům se od 1. ledna 1979 odečte od příjmů z prodeje některých hospodářských zvířat příslušným nákupním organizacím na základě smluvních dodávek uskutečněných v souladu s opatřeními pro zavedení smluvního výkrmu některých hospodářských zvířat s drobnými chovateli, paušální částka na výdaje ve výši 75 % skutečně dosaženého příjmu.** Tyto směrnice byly vydány pod čj. 153/7385/79 dne 12. dubna 1979.

Směrnice jsou uveřejněny ve Finančním zpravodaji a ve Zprávách ministerstva financí ČSR pro finanční komise a finanční odbory národních výborů a lze do nich nahlédnout na ministerstvu financí ČSR a příslušných národních výborech.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo dne 14. března 1979 podle § 85 odst. 1 a 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **směrnice o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby.**

Směrnice se vztahují na organizace státního obchodu, tj. na obchodní organizace řízené ministerstvem obchodu ČSR a na obchodní organizace řízené národními výbory.

Směrnice nabývají účinnosti dnem vyhlášení a byly uveřejněny pod poř. č. 5 v částce 3/1979 Věstníku ministerstva obchodu ČSR ze dne 30. března 1979.